

Ficha Técnica: *Impresión, sol nacente*

- **Título:** *Impresión, sol nacente* (en francés, *Impression, soleil levant*).
- **Autor:** Claude Monet (1840–1926).
- **Cronoloxía:** 1872.
- **Localización:** Musée Marmottan Monet, París.
- **Estilo:** Impresionismo.
- **Técnica e materiais:** Óleo sobre lenzo.

Comentario da Obra

1. Identificación

Esta obra é unha das máis importantes do século XIX e un fito na historia da arte. A pesar de que Monet a presentou como unha escena de paisaxe, a obra foi rexeitada no **Salón de París** de 1874 e exposta no **Salón dos ReXeitados**. A súa exhibición provocou unha enorme polémica, o que a converteu nun manifesto da nova pintura. O título orixinal da obra era "O porto de Le Havre", o que suxire unha clara intención de **renovar a pintura de paisaxe**.

2. Análise Formal

A obra de Monet non busca a beleza idealizada do neoclasicismo, senón a **realidade crua e directa**.

- **Composición:** A escena está organizada nun **triángulo compositivo** no que se inclúen as catro figuras. A muller espida mira ao espectador directamente, o que rompe a barreira entre o cadro e o público. Os dous homes vestidos, un de eles conversando e o outro mirando ao espectador, e a muller espida conforman un grupo que se sitúa nun **parque urbano** nas aforas de París. O fondo, aplanado e sen perspectiva, xera un **efecto de bidimensionalidade** que será clave no impresionismo.
- **Luz e cor:** A luz é **uniforme, crúa e sen claroscuro**, o que aplanas as figuras e as sitúa nun mesmo plano. A paleta de cores é sinxela, con tons brillantes e escuros que contrastan entre si. A pincelada é **libre e solta**, sen a meticulosidade da pintura académica. Monet non busca a perfección formal, senón a **expresividade e a sensación de inmediatez**.

3. Análise Iconográfica e Simbólica

A obra está cargada de simbolismo e crítica.

- **O escándalo:** O escándalo da obra non se debeu ao espido en si mesmo, xa que a figura feminina espida era un tema recorrente na arte. O que provocou a polémica foi a **inxustaposición** dunha muller espida e dun home vestido. Os críticos acusaron a Manet de falta de decoro e de **obscenidade**, xa que a obra non tiña unha temática relixiosa ou mitolóxica que xustificase a nudez.
- **A crítica da sociedade:** A obra é unha **crítica sutil** á moralidade e ás convencións sociais da sociedade parisina. A figura feminina espida, que mira directamente ao espectador, e a súa actitude relaxada, parecen desafiar os valores da burguesía. A obra tamén se pode interpretar como unha **crítica á hipocrisía** da sociedade, xa que a obra suxire a idea de que a moralidade non era un tema tan importante como as aparencias.
- **O simbolismo oculto:** O cadro está cheo de referencias a outras obras. A composición da obra é unha homenaxe a **Tiziano** e a súa obra *Concerto campestre*. A pose da muller espida lembra a obras de **Rafael** e a de Giorgione.

4. Contextualización

A obra de Manet foi rexeitada no **Salón de París** de 1863 e exposta no **Salón dos ReXeitados**, o que lle deu unha gran visibilidade. A súa exposición converteuse nun manifesto para a xeración de pintores máis novos, que buscaban unha nova forma de expresión. A obra de Manet rompe coa **tradición académica** e abre o camiño a un novo movemento: o **Impresionismo**. Manet non era un impresionista en si mesmo, pero a súa obra foi a **faísca** que acendeu a revolución.

5. Conclusión

O almuerzo sobre a herba é unha obra mestra do século XIX e un fito na historia da arte. A través da súa **composición audaz**, a súa técnica innovadora e a súa temática controvertida, Manet crea unha obra que se converte nun manifesto da arte moderna. O cadro é un testemuño do compromiso do artista coa realidade e a súa crítica á moralidade e ás convencións sociais do seu tempo.